

Wypełnienie z uczestnikami arkusza oceny ryzyka przedawkowania i planu bezpieczeństwa

Arkusz oceny ryzyka przedawkowania i planu bezpieczeństwa

Cel

Arkusz powinien być wykorzystywany przez opiekunów prowadzących uczestników, specjalistów ds. redukcji szkód, doradców ds. używania substancji psychoaktywnych i inny personel jako narzędzie zaangażowania podczas pracy z uczestnikami zażywającymi narkotyki/leki. Pomaga uczestnikom zdefiniować swoje zachowania w zakresie zażywania narkotyków/leków, poznać różne aspekty ryzyka przedawkowania, potwierdzić środki zabezpieczające, jakie już stosują i zastanowić się nad dodatkowymi sposobami ograniczenia ryzyka przedawkowania. Arkusz pozwala również pracownikom pogłębić relacje służbowe z uczestnikami, zaangażować się w pozytywne procesy wyznaczania celów i zaproponować skierowania w razie potrzeby.

Wypełnienie arkusza jest dobrowolne. Uczestnicy mogą pominąć pytania, na które nie chcą odpowiadać. Uczestnicy nie powinni podawać informacji umożliwiających ustalenie tożsamości, takich jak imię i nazwisko, data urodzenia lub adres. Arkusz jest poufny; żadne informacje podane przez uczestników nie będą skutkować działaniami karnymi w związku ze zgłoszonym zażywaniem narkotyków/leków. Informacje dotyczące uczestników powinny być przechowywane w bezpieczny sposób, przez uczestników lub opiekunów prowadzących. Nie należy prosić uczestników o podanie informacji na temat zażywania narkotyków/leków, które mogłyby wpłynąć na ich miejsce zamieszkania (pobytu) lub otrzymywane usługi.

Sposób wykorzystania

Wypełnienie arkusza **nie** powinno być traktowane jako czynność obowiązkowa. Najlepiej byłoby, gdyby arkusz był używany z uczestnikami, z którymi nawiązano pewien poziom zaufania lub relacji. Należy poinformować uczestników, że informacje podane w arkuszu pozostaną poufne i nie spowodują żadnej kary w związku ze zgłoszonym zażywaniem narkotyków/leków. Arkusza **nie** należy używać z uczestnikami, w przypadku których rozmowa na temat zażywania narkotyków spowoduje utratę możliwości przebywania w obecnym miejscu zamieszkania (pobytu) lub usług.

Mimo iż niektóre części arkusza koncentrują się na zażywaniu opioidów, można go wykorzystać do oceny i ograniczenia ryzyka przedawkowania, nadmiernego zażywania stymulantów i innych reakcji niepożądanych związanych z dowolnym narkotykiem/lekiem. Plany bezpieczeństwa są

najbardziej skuteczne, jeśli są okresowo weryfikowane i poprawiane w regularnych odstępach czasu lub w miarę zmiany sytuacji uczestników.

Co należy i czego nie należy robić

Co należy zrobić	Czego <u>nie</u> należy robić
<ul style="list-style-type: none"> • Zastosować strukturę ograniczenia szkód: Powstrzymać się od oceniania. Uzyskać informacje od uczestnika(-czki), aby zrozumieć jego/jej sytuację, jakie ma opcje i jakie decyzje może podjąć, aby ograniczyć zagrożenia dla zdrowia. Potwierdzić otwartość uczestnika(-czki) na wprowadzenie pozytywnych zmian, które mogą zmniejszyć ryzyko przedawkowania. Uczestnicy mogą być zmuszeni do skorygowania swojego planu bezpieczeństwa w zależności od aktualnej sytuacji lub otoczenia. • Zachować poufność: Rozmawiać z uczestnikami w prywatnym pokoju lub w odosobnionym miejscu. Wypełniony arkusz przechowywać w poufnej karcie uczestnika(-czki), tak aby można było z niego skorzystać podczas sesji doradczych w przyszłości. Koordynator może zaproponować uczestnikowi(-czce) kopię arkusza, ale powinien zalecić przechowywanie go w bezpiecznym, prywatnym miejscu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mówić uczestnikom, co powinni robić: Zapytać uczestników, czy są otwarci na burzę mózgow lub wysłuchanie różnych opcji. Nie instruować ani nie pouczać uczestników – każdy jest ekspertem w zakresie swojego życia. • Oczekiwać perfekcjonizmu: Bieżące rozmowy z uczestnikami pomogą im rozpoznać i omówić wyzwania i sukcesy związane ze zmniejszeniem ryzyka przedawkowania lub wprowadzeniem zmian w praktykach związanych z zażywaniem narkotyków/leków. Warto pomyśleć o zindywidualizowanym planie bezpieczeństwa na wypadek przedawkowania jako o czymś, do czego uczestnicy chcą dążyć. Nie wszyscy mogą być w stanie zobowiązać się do ciągłego realizowania wszystkich elementów swojego planu bezpieczeństwa. Nawet jeśli uczestnicy wyrażą rozczarowanie sobą, zapewnij ich, że nie jesteś nimi rozczarowany(-a).

Części arkusza

Arkusz zawiera części dotyczące różnych kategorii przyczyniających się do ryzyka przedawkowania. Każda część zawiera pytania na temat zażywania narkotyków/leków, a po nich jest miejsce, w którym uczestnicy mogą wpisać strategie zmniejszające ryzyko przedawkowania. Przed wypełnieniem arkusza warto streścić poszczególne części i ustalić z uczestnikami, które z nich są dla nich najważniejsze. Jeśli arkusz jest zbyt długi lub niektóre części nie dotyczą poszczególnych uczestników, można je pominąć.

Praktyki związane z zażywaniem narkotyków/leków

W tej części ocenia się, jakie narkotyki/leki zażywają uczestnicy i jak ich używają, pomaga ona również określić potencjalne ryzyko przedawkowania i kroki, które uczestnicy mogą podjąć, aby

je zmniejszyć. Pozostałych części nie trzeba wypełniać w określonej kolejności i można je uzupełnić w zależności od tego, czy mają zastosowanie lub w zależności od priorytetów uczestników.

Paski testowe wykrywające obecność narkotyków

Ta część może być pomocna w prowadzeniu rozmów z uczestnikami na temat tego, w jaki sposób paski testowe mogą pomóc im podjąć kroki w celu zmniejszenia ryzyka przedawkowania. Członkowie personelu mogą wyjaśnić kiedy i jak należy stosować paski testowe na obecność fentanylu i ksylazyny. Jeśli uczestnicy chcą dowiedzieć się, gdzie można dostać paski testowe, członkowie personelu mogą skierować ich do programu zapewniającego strzykawkę (syringe service program, SSP), ośrodka zapobiegania przedawkowaniu (overdose prevention center, OPC), ogólnodostępnego punktu dostępu do pasków testowych na obecność fentanylu, programu zapobiegania przedawkowaniu opioidów (opioid overdose prevention program, OOPP) lub do sieci MATTERS. Więcej informacji na temat sieci MATTERS można znaleźć na mattersnetwork.org.

Członkowie personelu mogą również omówić z uczestnikami usługi kontroli zawartości narkotyków/leków wykonywanej w miejscu kontaktu z pacjentem oferowane w niektórych SSP w NYC. Więcej informacji można uzyskać na stronie nyc.gov/alcoholanddrugs lub wysyłając e-mail na adres drugchecking@health.nyc.gov.

Łączenie narkotyków/leków

W tej części ocenia się, czy uczestnicy zażywają więcej niż jeden narkotyk/lek i w jaki sposób zwiększa to ryzyko przedawkowania. Obejmuje to łączenie różnych rodzajów narkotyków/leków (takich jak opioidy, stymulanty i środki uspokajające) oraz stosowanie wielu środków działających depresyjnie (spowalniająco, uspokajająco) na ośrodkowy układ nerwowy (OUN) (takich jak opioidy, alkohol i benzodiazepiny). Kwestie do ewentualnego omówienia:

- Stymulanty mogą przyspieszać tętno.
- Środki działające depresyjnie na OUN mogą powodować spowolnienie oddechu i tętna.
- Zażywanie kilku środków działających depresyjnie na OUN może zwiększać ryzyko przedawkowania ze skutkiem śmiertelnym, ze względu na spowolnienie oddechu i tętna.
- Łączenie stymulantów ze środkami działającymi depresyjnie na OUN (na przykład, kokainy lub krystalicznej metamfetaminy z heroiną lub benzodiazepinami) może zwiększać ryzyko przedawkowania, ponieważ stymulanty zwiększają zapotrzebowanie na tlen, a leki działające depresyjnie na OUN spowalniają przyjmowanie tlenu.
- Łączenie alkoholu z kokainą powoduje wytwarzanie w organizmie kokatylenu, psychoaktywnego metabolitu, który wzmacnia działanie obu środków i zwiększa ryzyko uszkodzenia serca.

Tolerancja i leki stosowane w zaburzeniach związanych z używaniem opioidów

Część umożliwia członkom personelu omówienie z uczestnikami poniższych kwestii:

- Tolerancja i scenariusze, które mogą prowadzić do obniżenia tolerancji (na przykład zakończenie leczenia uzależnienia od substancji psychoaktywnych, hospitalizacja lub rozpoczęcie pobytu w zakładzie karnym)
- W jaki sposób zmiany w tolerancji wpływają na ryzyko przedawkowania opioidów
- Rola leków na zaburzenia związane z używaniem opioidów (opioid use disorder, OUD) w kontrolowaniu objawów odstawienia i zmniejszeniu ryzyka przedawkowania.
 - Najskuteczniejszymi lekami w leczeniu zaburzeń OUD są metadon i buprenorfina (bupe), udowodniono, że obniżają ryzyko przedawkowania.

Nalokson

Ta część umożliwia personelowi omówienie z uczestnikami dostępu do naloksonu i wyjaśnienie, w jaki sposób zapewnienie sobie szybkiego dostępu do naloksonu może pomóc obniżyć ryzyko przedawkowania ze skutkiem śmiertelnym. Jeśli uczestnik(-czka) nie ma naloksonu, a Twoja organizacja zapewnia go, możesz wydać uczestnikowi(-czce) zestaw z lekiem. Jeśli Twoja organizacja nie zapewnia naloksonu, możesz pomóc uczestnikowi(-czce) znaleźć najbliższy OOPP wchodząc na stronę nyc.gov/naloxone lub dzwoniąc pod numer **311**.

Jeśli Twoja organizacja jest zainteresowana działaniem w charakterze OOPP i dystrybuowaniem naloksonu, wejdź na stronę nyc.gov/health i wyszukaj „[overdose prevention resources](#)” (zasoby dotyczące zapobiegania przedawkowaniu) lub wyślij e-mail na adres naloxone@health.nyc.gov.

Miejsce zażywania

W tej części oceniane jest ryzyko przedawkowania przez uczestnika w zależności od miejsca zażywania narkotyków/leków. Członkowie personelu mogą zadawać pytania pomocnicze, aby zachęcić uczestników do zastanowienia się nad bezpieczeństwem w miejscu zażywania narkotyków/leków i czy ktoś będzie w stanie ich tam znaleźć i interweniować w przypadku przedawkowania. Kwestie do ewentualnego omówienia:

- Czy miejsce, w którym uczestnicy zażywają narkotyki/leki jest dostępne dla potencjalnych ratowników medycznych?
- Czy miejsce to ma zamknięte i blokowane drzwi?
 - Czy drzwi otwierają się na zewnątrz, aby umożliwić wejście, jeśli ktoś jest w środku?
- Czy miejsce to umożliwia bezpieczniejsze zażywanie narkotyków/leków?
- Czy miejsce jest dobrze oświetlone i wentylowane, aby umożliwić bezpieczniejsze iniekcje i palenie?
- Jeśli miejsca zażywania narkotyków/leków znajduje się na zewnątrz, czy zapewnia ochronę przed warunkami pogodowymi i innymi czynnikami (na przykład, czy zapewnia osłonę nad głową, np. wiadukt nad autostradą)?

Członkowie personelu mogą również rozmawiać o OPC, gdzie można przyjść z własnymi narkotykami/lekami i zażywać je pod nadzorem. Więcej informacji o strategiach

bezpieczniejszego zażywania można znaleźć w publikacji Dbaj o siebie, przejmij kontrolę: Wskazówki, jak bezpiecznie zażywać lub wstrzykiwać narkotyki (Take Care, Take Charge: Safety Tips for People Who Use or Inject Drugs) (dostępna na on.nyc.gov/tctc-booklet) i Wskazówki, jak bezpiecznie zażywać stymulanty (Safety Tips for People Who Use Stimulants) (dostępna na on.nyc.gov/stimulants-booklet).

Osoby, które mogą pomóc

Ta część pozwala uczestnikom ustalić, kto może być w stanie im pomóc w przypadku przedawkowania. Członkowie personelu mogą porozmawiać z uczestnikami zażywającymi narkotyki/leki w towarzystwie innych osób o zażywaniu ich na zmianę z innymi osobami, tak aby zawsze był ktoś, kto może podać nalokson w przypadku przedawkowania. W przypadku uczestników, którzy nie zażywają narkotyków/leków z innymi osobami, personel może omówić inne opcje, takie jak skontaktowanie się z infolinią „Never Use Alone” (Nigdy nie zażywaj samotnie) pod numerem 877-696-1966 oraz upewnienie się, że miejsce w którym zażywają narkotyki/leki jest dostępne dla ratowników medycznych.

Ogólny stan zdrowia

W tej części omówiono inne schorzenia zdrowotne, które mogą wpływać na ryzyko przedawkowania u uczestników. Obecne schorzenia wpływające na oddychanie mogą zwiększać ryzyko przedawkowania lub nasilać problemy oddechowe na skutek palenia narkotyków.

Plan bezpieczeństwa na wypadek przedawkowania

W tej części arkusza uczestnicy mogą ustalić możliwe do podjęcia kroki, które pozwolą zmniejszyć ryzyko przedawkowania. Wypełniając tę część uczestnicy powinni skoncentrować się na realistycznych i praktycznych krokach. Warto zastanowić się razem z uczestnikami nad następującymi pytaniami:

- Czy są to działania, które uczestnik(-czka) chce i jest w stanie wykonać?
- Co się stanie, jeśli nie będzie można wykonać jednego z kroków?

Plany bezpieczeństwa mogą się z czasem zmieniać i należy je weryfikować za każdym razem, gdy zmienią się okoliczności lub zachowania uczestnika(-czki) związane z zażywaniem narkotyków/leków.

Plakat dotyczący planu bezpieczeństwa na wypadek przedawkowania

Plakat zawiera ogólne pytania, nad którymi należy się zastanowić, myśląc o ryzyku przedawkowania. Można go umieścić w biurze lub miejscu pracy, aby zasygnalizować, że jest to bezpieczna przestrzeń do rozmowy na temat zażywania narkotyków/leków. Plakat może również służyć jako punkt wyjścia do rozmowy, po której można porozmawiać o arkuszu z planem bezpieczeństwa. Plakat jest dostępny online na stronie on.nyc.gov/od-safety-plan, można go również zamówić dzwoniąc pod numer **311**.

Dodatkowe informacje

Więcej informacji na temat:

- Usługi kontroli zawartości narkotyków/leków w miejscu kontaktu z pacjentem w NYC, w tym w ramach SSP i OPC, można uzyskać na stronie nyc.gov/alcoholanddrugs
- Naloksonu można uzyskać na stronie nyc.gov/naloxone
- Leczenia OUD można uzyskać na stronie nyc.gov/health wyszukując wyrażenie „[opioid treatment](https://nyc.gov/health)” (leczenie zaburzeń używania opioidów).
- Rzucenia palenia można uzyskać na stronie nyc.gov/nycquits

Aby zapoznać się z:

- Kartą planu bezpieczeństwa na wypadek przedawkowania opracowaną przez Departament Zdrowia w stanie Nowy Jork (New York State, NYS), wejdź na stronę health.ny.gov/publications/9895.pdf
- Lokalizatorem placówek zapewniających leczenie opracowanym przez Biuro Wsparcia i Usług w Zakresie Leczenia Uzależnień w stanie Nowy Jork (NYS Office of Addiction Services and Supports), wejdź na stronę findaddictiontreatment.ny.gov